

عنوان مقاله:

گردشگری اقوام رهیافتی به سوی همدلی و همزیستی صلح آمیز

محل انتشار:

هشتمین کنگره انجمن ژئوپلیتیک ایران همدلی اقوام ایرانی انسجام و اقتدار ملی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمد صادقی - دانشجوی دکتری جغرافیای سیاسی دانشگاه خوارزمی

حمیدرضا نصرتی - دانشجوی دکتری جغرافیای سیاسی دانشگاه خوارزمی

مریم قیامی - دانشجوی کارشناسی ارشد گردشگری دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

گردشگری از رهگذر افزایش آگاهی و شناخت انسان ها و ملت ها از یکدیگر می تواند تسهیل کننده همزیستی صلح آمیز باشد چرا که شناخت و درک متقابل بنیاد همزیستی مسالمت آمیز است. تفاوت و تنوع دو اصل کلیدی و بنیادی در توسعه گردشگری است. بدون تفاوت ها که جاذب گردشگر هستند همه جا شبیه هم خواهد بود و گردشگری عینیت نمی یابد. گردشگری اصالت را به تفاوت و تنوع (طبیعی و فرهنگی) می دهد. اصالت به تفاوت و تنوع می تواند سرچشمه درک متقابل شود. درک متقابل هم می تواند تسهیل کننده همزیستی صلح آمیز و قبول تفاوت ها باشد. هدف این مقاله بررسی ظرفیت های گردشگری اقوام در ایران و تحلیل نقش آن در توسعه همدلی و درک متقابل بین اقوام ایرانی است. تحقیق از نوع کاربردی و روش انجام آن توصیفی و تحلیلی است. روش جمع آوری اطلاعات به دو صورت اسنادی و پیمایشی (پرسشنامه) بوده است. جامعه آماری متخصصین گردشگری و جغرافیای سیاسی که به روش نمونه گیری تصادفی نمونه 30 نفره انتخاب شد. نتایج تحقیق بیانگر ظرفیت بالای توسعه گردشگری اقوام در ایران است چرا که ایران رنگین کمانی از اقوام با فرهنگ و آیین های مختلف و با غنای فرهنگی است که جاذب گردشگر است. مهمترین جاذبه های گردشگری اقوام شامل موسیقی، رقص و آیین ها، غذاها و صنایع دستی بومی است. تجزیه و تحلیل پرسشنامه متخصصین نشان دهنده نقش مثبت این نوع از گردشگری در توسعه فرهنگ صلح است. گردشگری اقوام می تواند تسهیل کننده ارتباط و آشنایی فرهنگ ها و اقوام مختلف ایرانی با یکدیگر باشد که از رهگذر آن درک متقابل ایجاد می شود. درک متقابل منجر به همزیستی صلح آمیز می شود.

کلمات کلیدی:

همزیستی صلح آمیز، گردشگری اقوام، درک متقابل، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/433295>

